

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **PROGRES Hradec Králové, spol. s r. o.**, se sídlem Jabloňová 583, Hradec Králové, zastoupen JUDr. Jiřím Všeckou, advokátem se sídlem Orlická 163, Hradec Králové, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 3. 2009, č. j. 30 Ca 3/2008 - 44,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 3. 2009, č. j. 30 Ca 3/2008 - 44, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 3. 2009, č. j. 30 Ca 3/2008 - 44, bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti podané žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“) proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2008, č. j. 30 Ca 3/2008 - 23, kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství (dále jen „finanční ředitelství“) ze dne 8. 11. 2007, č. j. 9915/07-1300-602331, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutím Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 25. 6. 2007, kterými jí byla snížena daň z přidané hodnoty na vstupu za zdaňovací období září až prosinec 2001. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že stěžovatelka nezaplatila ve stanovené lhůtě soudní poplatek za podanou kasační stížnost, a proto postupoval podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s. Podle jejího názoru je podmínkou rozhodnutí o zastavení řízení řádné poučení o následcích nesplnění poplatkové

povinnosti, srozumitelné nejen zástupci, ale také účastníkovi řízení. V daném případě však byla stěžovatelka vyzvána k zaplacení soudního poplatku vzorem O. s. ř. č. 064, ze kterého, pokud jde o poučení o následcích, vyplývá pouze to, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ve lhůtě, bude řízení před soudem prvního stupně – odvolací řízení – dovolací řízení zastaveno (nehodící se škrtněte provedeno není). O osudu kasační stížnosti se účastník řízení z výzvy nic nedoví a má-li již zkušenost s placením poplatku v občanském soudním řízení, nepřičítá pozdějšímu placení soudního poplatku tak fatální důsledky. Jestliže odlišnost předmětu řízení ve správním soudnictví dává legitimní základ pro odlišná procesní práva účastníků řízení, mohla tato odlišnost nalézt svůj odraz v obsahu soudních vzorů. Z těchto důvodů stěžovatelka navrhla, aby napadené usnesení krajského soudu bylo zrušeno.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Nejprve považuje Nejvyšší správní soud za nezbytné uvést, že podřadila-li stěžovatelka v kasační stížnosti její důvody pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s., není toto podřazení správné, neboť směřuje-li kasační stížnost proti usnesení soudu o zastavení řízení, připadá v úvahu pouze důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Důvod kasační stížnosti podle citovaného ustanovení totiž zahrnuje jak nezákonnost usnesení o zastavení řízení, tak procesní pochybení, která tomuto usnesení předcházela. Nesprávná kvalifikace stížnostních důvodů stěžovatelkou však není na překážku jejímu věcnému projednání. Stačí, aby stěžovatelka důvody tvrdila. Jejich podřazení pod zákonné ustanovení provede v souladu se zásadou *iura novit curia* soud. Z tohoto pohledu stěžovatelka svým povinností dostála.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle odst. 3 citovaného ustanovení soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

Podle ustanovení § 36 odst. 1 s. ř. s. mají účastníci v řízení rovné postavení. Soud je povinen poskytnout jim stejné možnosti k uplatnění jejich práv a poskytnout jim poučení o jejich procesních právech a povinnostech v rozsahu nezbytném pro to, aby v řízení neutrpěli újmu.

Předpokladem zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je tedy nejen to, že poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, ale také to, že účastník řízení byl k jeho zaplacení vyzván a řádně poučen o následcích nesplnění výzvy.

Námítka stěžovatelky, že nebyla krajským soudem řádně poučena o následcích nezaplacení soudního poplatku, je podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodná. Součástí usnesení, jímž byla stěžovatelka vyzvána k zaplacení soudního poplatku za

podanou kasační stížnost, je poučení, že „nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení před soudem prvního stupně – odvolací řízení – dovolací řízení zastaveno.“ Z takto formulovaného poučení je zjevné, že krajský soud použil jako předlohu pro poučení vzor, který se používá v občanském soudním řízení. Stěžovatelka však podala kasační stížnost, tj. opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí ve správním soudnictví. Takové poučení stěžovatelky krajským soudem je tedy podle názoru Nejvyššího správního soudu nedostatečné, neboť z něj není patrné, zda v případě nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě bude zastaveno i řízení o kasační stížnosti. V účastníkovi řízení totiž může poučení formulované výše uvedeným způsobem vyvolat mylné přesvědčení, že tomu tak ve vztahu k řízení o kasační stížnosti nebude.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatelka nebyla řádně poučena o důsledcích spojených s nezaplacením soudního poplatku v soudem stanovené lhůtě, což představuje procesní pochybení krajského soudu, které mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem, který je vysloven v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně
senátu